

Efter den svenske patientjournallov, der trådte i kraft 1986, skal behandleren, typisk lægen, på begæring af patienten tilføje optegnelser om behandlingen i journalen.

Samme lov åbner mulighed for at rette fejl i journalen, dog ikke ved udradering eller overstregninger, men ved tilførelse af rettelsen til journalen med angivelse af, hvornår rettelsen er sket og hvem, der har udført den.

Svenske patienter har således mulighed for at få tilføjet journalen optegnelser om behandlingen og optegnelser om korrektioner af fejlagtige oplysninger.

Spm. nr. S 1488

Til sundhedsministeren (27/4 95) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvad der er ministerens holdning til og forklaring på, at Hovedstadens Sygehusfællesskab i en folder meddeler, at der er 2 måneders ventetid på en diskusprolapsoperation, og at en patient i en konkret sag, som er sendt til Sundhedsudvalget, har måttet vente 4 måneder på at få en operationsdato?«

Svar (9/5 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har ikke kendskab til den konkrete sag, og jeg ser mig ikke i stand til på det foreliggende grundlag at redegøre herfor. Jeg vil derfor opfordre til, at patienten anmoder HS-forvaltningen eller pågældende sygehus om en forklaring på ventetiden, såfremt dette ikke allerede er sket.

Spm. nr. S 1504

Til sundhedsministeren (28/4 95) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål nr. S 1252 oplyse, i hvor mange af de sager vedrørende tvangsindlæggelser og tvangstilbageholdelse der er oplyst i svaret, Retslægerådet har afgivet et lægevidenskabeligt og farmaceutisk

skøn til de offentlige myndigheder, der har indeholdt udtalelser, der kan tolkes som en bekræftelse for patienter på, at der er sket en fejlagtig behandling?«

Svar (9/5 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Indledningsvis skal jeg bemærke, at jeg går ud fra, at spørgsmålet er stillet i forlængelse af min besvarelse af spørgsmål nr. S 1255 (og ikke spørgsmål nr. S 1252), stillet den 3. april 1995 af medlem af Folketinget Tove Fergo (V).

Jeg har haft spørgsmålet til udtalelse i Justitsministeriet. Justitsministeriet henviser til indhentet udtalelse fra Retslægerådet, der har oplyst følgende:

»Klager over afgørelser om tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse efter lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien (psykiatriloven) indbringes for domstolene i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a, og domstolene kan indhente sagkyndige udtalelser fra Retslægerådet. Retslægerådet afgiver i disse sager vejledende udtalelser om, hvorvidt de i psykiatrilovens § 5 nævnte betingelser for tvangsindlæggelse og/eller tvangstilbageholdelse, herunder sindsydomskriteriet, må anses for opfyldt. Retslægerådet afgiver derimod ikke udtalelser om, hvorvidt den frihedsberøvede må anses for fejlbehandlet.

Såfremt det stillede spørgsmål imidlertid skal forstås således, at det ønskes oplyst, i hvor mange af sagerne der har været uoverensstemmelse mellem den erklæringsskrivende læges bedømmelse og Retslægerådets vurdering af, hvorvidt betingelserne for tvangsindlæggelse og/eller tvangstilbageholdelse må anses for opfyldt, skal Retslægerådet bemærke, at rådet ikke registrerer, hvorvidt der er uoverensstemmelse mellem den erklæringsskrivende læges bedømmelse og rådets vurdering. Retslægerådet vil skønsmæssigt anslå, at der i disse sager har været uoverensstemmelse mellem den erklæringsskrivende læges bedømmelse og rådets vurdering i mindre end 50 sager inden for de sidste 5 år. Det skal i den forbindelse bemærkes, at rådet i årene 1990-1994 har behandlet i alt 1.009 sager vedrørende tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse.